



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 354
din 23.06.2009

Dosar nr.: 127/2008

Petiția nr.: 3268/19.03.2009

Petent: G V

Obiect: săvârșirea unor acte/fapte penale împotriva sa de către S.C Mars Collection SRL

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. G V , cu domiciliul în loc.

II. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa înregistrată cu nr. 3408/25.03.2009 a fost citat petentul dl. G V pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 09.04.2009. Colegiul Director a ridicat din oficiu excepția de neкомпетенță și tardivitate cu privire la introducerea cererii și obiectul acesteia.

Prin adresa înregistrată cu nr 110286/31.07.2008, a fost citat dl. U C pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 21.08.2008.

La termenul stabilit de Consiliu petentul nu s-au prezentat la audieri.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petentului



Prin petiția înregistrată cu nr. 3268/19.03.2009 transmisă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, petentul sesizează faptul că, asupra sa au fost săvârșite abuzuri de înșelăciune de către reprezentanții S.C Mars Collection SRL.

În data de 25.02.2008 petentul a fost contactat telefonic de dl. V I executorul judecătoresc din Tulcea, informându-l că există o sentință dată de Judecătoria Tulcea cu nr.3388/2006 în dos nr. 5880/2006, ca urmare a unor acțiuni a S.C. Mars Collection-Constanța care l-au acționat în judecată în 2006. Petentul a intrat în posesia documentelor înaintate de executorul judecătoresc la domiciliul fostei sale soții în data de 05.03.2008, documente de care a aflat și pe care le-a văzut pentru prima dată, sentința respectivă s-a judecat și emis în necunoștință de cauză, fapt pentru care în termen a depus contestație la executare și cerere în anulare la Judecătoria Tulcea în data de 10.03.2008, contestație care a fost respinsă ca tardiv introdusă. Urmare acestei situații a depus recurs și dosarul respectiv a ajuns la Tribunalul Tulcea care a casat sentința instanței inferioare și dosarul s-a trimis la rejudecare la fond.

În februarie 2009 SC Mars l-a acționat în judecată la Judecătoria Tulcea în dos nr. 932/327/2009 cu o acțiune prin care petentul este considerat ca fiind debitor pentru suma de 213\$ din 2001-2003 la Vodafone, motiv pentru care doresc să-i vândă locuința la licitație pentru acest debit, adăugându-se sume incredibil de mari, debit considerat de petent a fi fabricat deoarece nu îl recunoaște.

În anul 2005 i s-a întocmit un alt dosar pentru ultraj.

În noiembrie 2006 menționează petentul, polițiștii din cadrul IPJ Cluj cu concursul polițiștilor de la IPJ Bihor, l-a ridicat cu mascații fără ca aceștia să dețină mandat ori un alt act legal, pe traseu a fost lovit de polițiștii care-l însoțeau, fapt pentru care a necesitat internarea sa în spital. După externare în miez de noapte a fost dus la Poliția Cluj unde i s-a comunicat verbal că este acuzat că a amenințat prin telefon o persoană din județul Cluj. După multe insistențe la Parchetul de pe lângă Judecătoria Cluj Napoca, a aflat că plângerea la care se făcea referire era îndreptată împotriva unui autor necunoscut nefiind repartizată nici unui procuror, ci trimisă la Poliție pentru identificarea făptuitorului.

Potentul a înaintat la Curtea de Apel Oradea acțiune prin care a solicitat instanței să constate că i-au fost încălcate drepturile omului reglementate prin Convenția CEDO, la aproximativ 1 an și 6 luni polițiștii au prezentat în instanță un mandat de aducere încheiat în fals, susține petentul, semnat de procuror R T , care la data de 27.11.2006 nu avea repartizat acel dosar.

În acest sens petentul precizează că, întrucât desfășura activități de comerț de mare amploare și nu a dorit să le dea motiv să o ia de la capăt, nu s-a îndreptat împotriva procurorilor și polițiștilor care au făcut abuz în serviciu față de persoana sa, în perioada 1996-1999, nu a formulat sesizări și plângeri penale și nici nu s-a îndreptat cu acțiuni în regres împotriva Statului, cu toate că prin hotărâri penale definitive și irevocabile a fost achitat. Pentru perioada de după 1996 petentul a depus plângeri împotriva procurorului D F împotriva polițiștilor care l-au agresat fizic și, susține petentul, nu s-a efectuat niciun act de cercetare.

De asemenea consideră că, toate aceste controale, înscenări, provocări de ultraje, persecutări, filaj la domiciliu, pe stradă, interceptări de telefon continuă și în prezent datorită faptului că și-a permis să cumpere la licitație de la fostul Fond al Proprietății de Stat, pachetul majoritar de acțiuni al S.C. „IFOR” S.A la care a avut



concurenți din sfera politicului și la licitație a oferit un preț exagerat de mare, de la 25 000 lei vechi pentru o acțiune a cumpărat cu 75.000 lei vechi o acțiune. De asemenea susține că, de atunci este tracasat, persecutat, controlat abuziv, iar cei care au interes și comandă aceste abuzuri, conlucrează cu un ofițer de Poliție adjunctul IPJ Bihor – U C

Petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să ia măsuri pentru a înlătura și înceta aceste abuzuri, discriminări și persecutări îndreptate împotriva sa, a firmelor sale și a angajaților săi.

Prin adresa nr.10.285 din 31.07.2008 i s-a solicitat un punct de vedere petentului cu privire la faptele petrecute în perioada 2007-2008, solicitare la care nu s-a primit răspuns.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține faptul că petentul sesizează C.N.C.D-ul cu privire la faptul că, asupra sa au fost săvârșite acte/fapte prevăzute de codul penal din partea unor persoane din cadrul unor instituții ale statului.

În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”.

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.



Față de aceste aspecte, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director, reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

În raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu nr. 10101/23.07.2008 și faptele la care se face referire în petiție, săvârșite în perioada 1995-2006, Colegiul Director constată că plângerea este tardiv introdusă.

Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D în raport cu aspectele care fac obiectul plângerii, aspecte ce nu sunt prevăzute în Ordonanța de Guvern a C.N.C.D

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența CNCD, conform O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, se admite excepția de tardivitate în baza art. 20 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

2. O copie a hotărârii se va transmite petentului

VII. Modalitatea de plată a amenzii

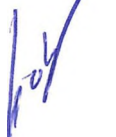
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru



DEZIDERIU GERGELY – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

